

“El poble català necessita líders agosarats com Laporta”

Senyor Strubell, durant la nit electoral, a la seu de Barcelona de Solidaritat Catalana per la Independència (SI), la militància i els caps de llista saltaven d'alegria pels quatre escons obtinguts. Va ser una sorpresa?

—Quan una força es presenta per primera vegada, les dificultats per a sortir elegits són molt grans. Moltes enquestes dubtaven que sortíssim i, per tant, l'alegria era més que justificada.

—Hi ha qui diu que CiU ha capitalitzat el vot de la gent que es va manifestar el 10 de juliol a Barcelona. Hi esteu d'acord, o és SI qui se n'ha beneficiat?

—La cosa ha anat repartida. Però CiU, lògicament, ha tingut una presència publicitària als mitjans de comunicació milers de vegades més forta que nosaltres. Per tant, davant del dubte i davant de les campanyes, ben intencionades o no, a favor del vot útil, és possible que els més dubtosos es decantessin per CiU. Crec que CiU té molt vot manllevat.

—Alfons López Tena i Uriel Bertran, que també han sortit elegits diputats al Parlament per SI, eren al darrere de l'organització de les consultes per la independència que enguany s'han dut a terme a molts pobles i ciutats d'arreu del país. Com hi ha influït, això, en el resultat obtingut per SI?

—Solidaritat ha estat vista com una de les opcions on hi havia gent que, d'una manera més visible, va liderar les consultes. Això s'ha fet especialment palès en el magnífic resultat obtingut a Osona, on Solidaritat va ser la segona força, amb gairebé un 10% dels vots.

—Al final s'ha vist que no anar junts a les eleccions amb el Reagrupament de Joan Carretero havia estat un error, si més no amb vista a aconseguir un cinquè diputat i grup parlamentari propi. De qui ha estat culpa?

LUIS BRUNET

Antoni Strubell (Oxford, Anglaterra, 1952) era el cap de llista per Girona de Solidaritat Catalana per la Independència. A les eleccions al Parlament del 28 de novembre va obtenir un dels quatre escons d'aquesta formació.

—Jo no parlaria de culpes. Encara més, m'ha emocionat molt de rebre felicitacions i esperances de gent de la base de Reagrupament a favor de una futura actuació conjunta.

—SI és responsable de la crisi que viu ERC?

—Absolutament no. Penso que ERC, amb la seva actuació durant la segona legislatura s'ha condemnat, almenys momentàniament, a si mateixa. Ha pagat molt car haver defensat una operació que comportava la defenestració de Maragall i que donava tanta cobertura a les accions poc catalanes del tripartit. Crec que no han entès el seu gran èxit del 2003, però el fet més greu és que fins ara han demostrat no entendre el perquè de la gran davallada actual.

—I la defenestració de Josep-Lluís Carod-Rovira, no els ha passat factura?

—Crec que l'arrogància és de les pitjors cares de la política.

—L'arrogància de qui? De Joan Puigercós?

—Uns i altres no han estat a l'altura a l'hora d'atreure les simpaties del catalanisme popular, que mai no ha entès com es pot compartir el poder amb una opció que, en el fons, nega els drets històrics de Catalunya, com va fer el senyor Montilla en un article l'any 2005 i en bona part durant la seva actuació com a president.

—Així i tot, és possible que ERC i SI facin pinya al parlament per cercar acords amb CiU?

—L'objectiu més important de SI és mantenir la fermesa del seu missatge. No serem arrossegats cap a posicions on l'independentisme no pugui mantenir una política clara. Celebrarem que uns altres sectors sobiranistes de la cambra, amb les evolucions polítiques que inevitablement es produiran, es vagin pronunciant a favor d'una declaració unilateral d'independència.

—Joan Laporta ja ha dit que SI només donarà suport a la investidura d'Artur Mas si es compromet a declarar la independència. Podem donar per fet que el vot serà, doncs, contrari?

—Si no hi ha cap miracle, sí. Crec que el perfil clarament antiindependentista d'alguns dels candidats capdavanters de CiU indicaria que està més aviat poc disposada a alliberar aquest poble.

—La declaració unilateral serà la condició sine qua non per a qualsevol acord amb els altres partits?

—Quant al nucli dur de la política a dur a terme, sí. Això no vol dir que SI no hagi de tenir un paper de flexibilitat i intel·ligència política, sempre en pro de la independència del nostre país.

—Això significa que, pel bé del país, donareu suport al govern de CiU en lleis concretes?

—Exercirem la nostra labor parlamentària amb el màxim de compromís, però entenem que el bé del país, tenint en compte què ha passat els darrers quatre anys, només pot arribar amb una decidida embranzida cap a la independència.

—Vista la participació en les consultes per la independència i la suma dels vots obtinguts per ERC, SI i Reagrupament, penseu que l'independentisme en aquest país supera el 40%, com han mostrat algunes enquestes?

—Penso que el sentiment independentista es va estenen i que els quatre anys que tenim al davant, com ha passat aquests quatre anys darrers a Flandes i els anys 70 al Quebec, ens donaran una ocasió immillorable d'anar perfilant una molt sòlida i conseqüent alternativa independentista transversal al voltant de SI.

—De veritat penseu que en aquest país es pot proclamar la independència de manera unilateral i immediata?

—Pensem posar en evidència tots els electes del país que es diuen nacionalistes però que no estan disposats a votar per la independència, cosa absolutament realitzable, perquè el nacionalisme té la majoria absoluta de la cambra. La història recent ens ensenya, amb l'aparició de vint nous estats els darrers anys, que això és possible. A més, la sentència del Tribunal Internacional de l'Haia sobre Kosovo ha deixat els polítics espanyols sense arguments. Ni el senyor Jordi Pujol no sembla ja tenir arguments contra l'independentisme!

—Queda clar, doncs, que penseu que sí que és possible la declaració unilateral, i que ho penseu demostrar.

—Sí, és la nostra raó de ser.

—Del programa de SI poca cosa se'n sap. Quines són les vostres prioritats, a banda de la proclamació de la independència?

—La independència és la part més coneguda, però hi ha un altre tema clau que cal abordar: la regeneració democràtica; un camp en què Catalunya té deures pendents. Penso que és molt significatiu i alhora trist que SI hagi hagut de fer història a casa nostra essent la primera opció política que ha confeccionat les llistes electorals amb l'estricta ordre en què les van votar les bases.

—Creieu que la proposta de concert econòmic que fa CiU és real, o tenint en compte les dificultats que implica només ha estat una estratègia electoral?

—No van passar ni 24 hores després de la nit electoral que el senyor Felip Puig va admetre que això era impossible. Estic molt orgullós que un dels actes més brillants de la campanya de SI a Girona hagi estat un homenatge a Ramon Trias Fargas, president de CDC els anys 80, que va estar en condicions d'aconseguir el concert amb García Añoveros —ex-ministre d'Hisenda de la UCD—, però que es va trobar amb el buit del propi partit. Trias deia que els catalans serien independentistes quan no els quedés més remei. Aquest moment ja ha arribat.

—Veieu factible compartir grup mixt amb un partit com ara Ciutadans, que es als vostres antípodes?

—Quin remei! El reglament es així. Catalunya és un país on l'oposició a la mateixa idea de país té un lloc a la política.

—Us preocupa que Laporta pugui fer algun estirabot al Parlament, en la línia dels que feia quan era president del Barça? Dit d'una altra manera, la forma de ser de Laporta pot ser contraproduent per a SI?

—El poble català necessita líders agosarats com Laporta. Una mica de mala bava, com ens aconsella l'amic Justo Molinero a tots els catalans, potser ens anirà bé. Ja es hora de començar a despertar del malson de l'autonomisme i del buidatge que fan de les nostres competències i del nostre esperit com a poble.

Xevi Camprubí